

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց
Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

ԿԱՐՈՂԻԿՈՍՈՒԹԻՒՆ ԿՐԼԻԿԻՈՅ

ԿՈՆԴԱԿ

ԿԻՐԱԿԻԾՈՐԵԱՅ ԴՊՐՈՑՆԵՐՈՒ ՄԱՍԻՆ

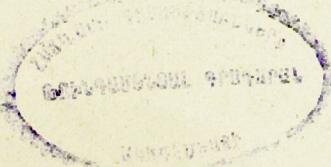

ԱԱՀԱԿ ԾԱՌԱՅ ՑԻՍՈՒՄԻ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԵՒ ԱՆՀԱՎԱ-
ՆԵԼԻ ԿԱՄՈՔՆ ԱՍՏՈՒԾՈՑ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱՊԵՏ ԵՒ ԿԱ-
ԹՈՂԻԿՈՍ ԱՄԵՆԱՑՆ ՀԱՅՈՑ ՄԵԾԻ ՏԱՆՆ ԿԻԼԻԿԻՈՑ

Հոգեոր որդւոց մերոց — Սրբազն Եպիսկոպոսաց, Հոգե-
չնորհ Վարդապետաց, Արժանաշնորհ Քահանայից և Սիրելի Հա-
րազատաց Հայաստանեաց Առաքելական Ս. Եկեղեցւոյ, որ ի
Մեծն Լիբանան, ի Սիրիա և ի Կիպրոս, մաղթելով շնորհք, սէր
և խաղաղութիւն ի Փրկչէն մերմէ Յիառաւէ Քրիստոսէ — կը յայ-
տարարեմք խորին կոկիծով, բատ Առաքելոյն, թէ Կ'ապրինք չար
օրերու մէջ. մարզիկ եղած են անձնասէր, արծաթասէր, հապատ,
ամբարտաւան, հայհոյողներ, ծնողաց անհաւան, անշնորհ, ան-
բարոյ, ժլատ, անգութ, բանսարկու, անդգաստ, աստուածպաշ-
տութեան կերպարանքով ուրացողներ, տունէ տուն կը մտնին,
կուտակուած մեղքերով, զանգան ցանկութիւններէ բռնուած
կիներ գործիք կ'ընեն անողջամիտ վարդապետութեան:

Առաքեալին այս պատկերացումը եթէ բոլորովին մեր խան-
գարեալ կեանքին խսկական մանրանկարը չէ, ունի սակայն նմա-
նութեան խոչոր և աչքառու գիծեր, փառութեան նախանշաններ,
որոնց դարմանումը առողջ դաստիարակութիւնը եւ լուսաւոր ու
կենդանի հաւատքն են:

Զարաղէտ ու զժոխածին դէպքեր, տարագրութիւն, անո-
ղորմ սպանդ, հազար հազարաւորներու, յուսապարար ներզաղթ,
խոլ ու խելառ և արբշիո երազանքներ, յուսավրէպ արտադաղթ
և բռնագաղթ ազգային գրամագլուխնիս սպառեցին, հաւատքնիս
կասկածանքի ենթարկուեցաւ, եկեղեցին քարուքանդ նահատա-
կուեցաւ, սրբազն տաճարներ հիւպներու և սինեմաներու փո-
խուեցան, նուիրական աւանդութիւնք միզապատեցան: «Վար-

եալք ի մըրկէ», Հայ լեզուի, զրի և զբականութեան հոկաները փոքրկացան, հազուագէպ բացառութեամբ։ Վա՛շ, բնասանեկան սրբութիւնը, աղջութեան արմատը, աղատ սիրով և խենէշ կեանքով որդնոստեցաւ, նեխեցաւ և փոխեցաւ։

Այս վիճակը պէտք է գարմանուի։ Հայ ժողովուրզին մաքուր եւ առողջ կեանքն ու կինցալը պէտք է վերահաստատուի Աւետարանի լուսաւոր եւ հզօր բարոյական սկզբունքներով։ Այս նպատակը իրագործելու համար պէտք է որ օգտաւինք այն բոլոր միջոցներէն զօրս կ'ընձեռւն մեզ մեր ժամանակին զիտութիւնն ու փորձառութիւնները։

Անցեալ կեանքերնուս մէջ մեր նախնիք օգտուած են իրենց ժամանակակից և իրենցմէ աւելի կիրթ ու լուսամիտ աղջերէն, ըլլայ կրօնական, ըլլայ զիտական, քաղաքական ու զեղարուեստական մարզերու մէջ։ Եթի փոխառութիւնք և հետեղութիւնք իմաստութեամբ և հեռաստեսութեամբ եղած են, օգտակար հանդիտացած և աղջանացած են, և երբ չահասիրաբար և անընտրութեամբ եղած են, տուժած է Եկեղեցին, Ազգը և Ծնոտանիքը։

Ժամանակն է նոր աշխատութեանց, նոր միջոցներ գտնելու։ Ժամանակն է նոր զբամագլուխ կազմելու, կուսաւորչայ լոյտ հաւատագը վերակենդանացնելու, խաթարուած բարքն ու բարոյականութիւնը մաքրազարդելու, միջապատ աւանդութիւնք լուսաւորելու։ Հայ քաղցր լեզուն, որ ունեցաւ իր ոսկեայ եւ արծաթեայ գարերը, այսօր չարչարանաց եւ խաչի կեանք մը կ'ապրի։ Սահակ Պարթև, Մեսրոպ Մաշթոց, բազմաբոյլ թարգմանիչք, անմահ Նարեկացիներ, Շնորհալիներ, եւ նոր զերեղմանուած նախնեաց հարազատ եւ ոսկիարան Եղիշէն (Դուռեան) իրենց գամբաններուն մէջ կը հեծեծեն Հայ լեզուի խաչաչարչար օրերուն վրայ։ Պահենք, ուխտիւք սիրենք աստուածապարզեւ լեզուն, որպէս զի Հայ Գրականութեան Մեծ Վարպետներն ու Վարդապետները Երկնաքէն ոսկեփոչի ցանեն։ Վերականգնենք ընտանեկան հաւատարմութիւնը և սրբութիւնը, որպէս զի Միջազետաց անապատներուն մէջ անթաղ հայ ոսկորները ջղաւորին, իրարու քով գան, արիւնալից երակներով և նորոգեալ մարմնով կեանք ու յարութիւն տառնեն։

Հինացած սերունդը, որոց ի շարս և մենք, «Ծնողաց» անհաւաններէն կը գատափետուինք։ Կը խնդրենք թոյլ տալ որ խաղաղութեամբ ողջունենք մեր աղօտաշող վերջալոյսը, երթանք մեծ ու անկաշառ Դատաւորին, աւելի գէշ քան լաւ կեանքի ու գործերու հաշիւը տալու։

Իսկ Դուք, նոր ու գալիք սերունդներ, լա՛ւ մտիկ ըրէք, ուխտիւք խնդրեցի գատափարտուիլ և անմիջուիլ, որպէս զի գուք օրհնուած մեաք և չտեսնէք ո՛չ մեր արիւնաներկ արշալոյսը և ո՛չ միկամած վերջալոյսը։ Հաւատք ունեցէք յԱստուած՝ ոչ մեռեալ, այլ կենդանի։ սիրեցէք ձեր Մայրենի մարտիրոս եկեղեցին, ոչ ծխաչունչ շոյշոյանքներով, այլ ի բոլոր որտէ եւ յամենայն զօրութենէ։ Եղբայրական աննենք ու անկաշառ մշակներ եղէք, մարգարտաշար այբուբենին աննենք ու անկաշառ մշակներ եղէք, առանց խըզ-

ճահարութեան առէք, չըսելու համար գողցէք, քաղաքակիրթ տղփերու լաւագոյն յատկութիւնները. ամօթ մի՛ համարիք Ս. Գրոց ուսումը: Վայ կը կարդայ Պօղոս իրեն, «Եթէ ոչ աւետարանեմ»: Ս. Գիրքը Աստուածային խմատութեանց դանձին տապանակն է. երանաշնորհ նախնիք, Քաջն վարդանի զրօշին տակ, ոչ միայն զէնքով, այլ խաչով և աւետարանով պատերազմեցան պարակական հզօր պետութեան գէմ և պաշտպանեցին ու պահեցին: Ս. Գիրքը և իրենց եկեղեցին:

Ի՞նչ կ'ընեն համակրօն և հակակրօն քաղաքակիրթ աղղերը՝ իրերայաջորդ սերունդները մաքուր և աղնիւ նկարագրով օժտելու համար. — բարսյական դաստիարակութիւնը, օծուն մեր և իրենց Ս. Գրոց ոգուով, անհրաժեշտ նկատած են: Դպրոց ու ընտանիք ձեռն՝ անփորձ և գիւրահաղորդ երկսեռ մանուկներուն կրթութեամբ կազմուած մաքուր նկարագիրը՝ հանգրատի և տարապայման զրոսանքի օրերուն չը չարափոխուելու համար Կիրակիօրեայ Դպրոցներ հաստատած են, ինչպէս լաւրաններ և զիշերացին գասեր՝ չափահասներու և անուսներու համար: Մատաղ սերունդը զերծ պահելու համար փողոցային ախտավարակ ու հակառազապահական մինուլորաէն Հայ զաղթականութիւնք յեւրոպա, մանաւանդ յԱմերիկա հետեւելով բնակակից տարերաց Կիրակիօրեայ Դպրոցը որդեգրած են եւ ընդհանրացնելու ջանքեր կ'ընեն:

Տեղ տեղ ունինք լսարաններ չափահասներու համար, զիշերային գասլնիթացքներ կարդալ չը զիտցող և փափաքողներուն համար: Լսարաններ, զիշերային գասլնիթացքներ նորութիւններ են. յառաջադէմ աղղերու օրինակին հետեւողութեամբ որդեղրուած են առոնք: Կրկին փոխառութեանց օգտակարութիւնը անուրանալի է, եթէ ողջամիտ և լայնախոհ նպատակով և ծրագրով յարատեւեն: Շնորհակալեաց արժանի են ամէն անոնք, որ առանց նեղմիտ զիտումներու զիտական, առողջապահական, չինիչ ու առտնին նիւթերու վրայ կը խօսին: Օրհնութեան արժանի են անոնք, որ առանց չպարեալ մտքի և եղբայրական անկեղծ սիրով, կը զոհեն իրենց հանգիստի ժամերը եւ կ'աշխատին քիչ շատ զրել կարդալ սորվեցնել: Ասոնց հետ եւ ասոնցմէ աւելի անհրաժեշտ են Կիրակիօրեայ Դպրոցները:

Ուրախ եմք, որ մեր թեմերուն մէջ առաջինը հանդիսացած է Հալէպը, որ իւր Առաջնորդով և խորհրդակից ու գործակից կրօնական ժողովով վաղուց նախատեսած է այդ պէտքը և 1927-էն սկսեալ զրակցած է Ամերիկաբնակ Հայ մասնագէտներու հետ, զիմած է աջակցութեան Հայ որբին, հայ ազրին և կարօտին համար նախախնամական գեր կատարւզ Ռըլֆի Կեդրոնին: Բայց յաճախ ամենասուրբ բաղձանքները անկատար կը մնան մարդու, մանաւանդ գործին մասնագէտ և նուիրուած մարդուն պակասութեամբ:

Անցեալ տարի եղերական ծանօթ դէպքի հետեանօք ժողովուրդի յուղումը մեղմելու, շատ մը բանտարկեալներու սահմանկեցուցիչ վիճակին զարման ընելու և տիրող քառսային կա-

ցութիւնը գարմանելու համար սրտցաւ և ողջմիտ աղքայնոց զըրաւոր հրաւէրով Պէյրութ իջանք։ Ինչպէս շատ անդամ փորձութիւնք բարիք կը ծնանին և ցաւերը հոգեկան միմթարութեան պալասան կ'ըլլան, այսպէս ալ մեր Պէյրութ գտնուիլը բարեյաջող պատեհութիւն մը եղաւ Կիրակնօրեայ Դպրոցի պէտքը լրացնելու։ Համաշխարհային Կիրակնօրեայ Դպրոցներու Ամերիկան Ընկերութեան կողմէ Մերձաւոր Սրեւէլք զրկուած Առաքելութիւն մը Գահրէ եւ Երաւաղէմ հանդիպելով թէ՛ Ս. Պատրիարքէն, թէ՛ ՍԻՈՆի խմբազրատեէն եւ թէ՛ Թորգոմ Ա. Արքեպիսկոպոսէն բարեհաճ եւ սիրալիր ընդունելութիւն մը գտած էր իր նպատակին վերաբերութեամբ։ Սյդ Առաքելութիւնը Պէյրութ ժամանելով Սպրիլ Զ-ին եւ 7-ին կրկնակի այցելութեամբ եւ նոր կազմուած Վարչութեան ներկայութեան մանրամասն բացատրութիւններ արուեցան Կիրակնօրեայ Դպրոցներու անհրաժեշտ պէտքի մասին, իրակ ամենաապահով և փորձուած միջոց մանուկ երկսեռ սերունդը եւ գերահաս պատանիները զրահաւորելու համար մաքուր բարոյականութեամբ՝ կեանքի փորձութեանց գէմ։ Թէ՛ յերուսաղէմ և թէ՛ հոս մեղ մատնանշեցին Պըն. Լեւոն Ն. Զէնեանը իրքեւ մասնաղէտ Կիրակնօրեայ Վարժարաններու կազմակերպութեան։

Եետոյ տեղի ունեցաւ Պաալպէքի ժողովը, Կիրակնօրեայ Դպրոցներու մասին, ուր թէ՛ մեր և թէ՛ Երուսաղէմի Հոգելոյս Պատրիարքին կողմէն ներկայ գտնուեցաւ Գեր. Տ. Բարգէն Ս. Եպիսկոպոս, ինչպէս նաև Հալէպի Առաջնորդը Հոդ. Արտաւագդ Ե. Վարդապետ, Զահէի հոգեսոր հովիւ Արժ. Տ. Դիսնիս Քնյ., Տիար Լեւոն Զէնեան, ուր Տ. Բարգէն Եպս. բացատրեց թէ՛ ո՛րչափ հին է Հայ. Եկեղեցոյ մէջ Սուրբգրոց գասախօսութիւնը, այնպիսի հաստատուն ծրագրով մը, որ զարմանք պիտի պատճառէ Կիրակնօրեայ Դպրոցներու կազմակերպիչներուն։

Սնոնք լսեցին եւ հասկցան թէ զարերէ ի վեր Հայոց Եկեղեցւոյն մէջ Ս. Գրոց ուսումն եւ գասասացութիւնը կայ, բայց նոր միջոցներ պետք են զայն գործնականապէս եւ օգտակարապէս ժողովրդականացնելու համար։

Համոզուելով որ բարոյական գասախօսութիւնը, տիպար օրինակները, ըլլան աղքային կամ օտար, ինչպէս Յոհան Ռոկերերան, Օգոստինոս, կամ Եփրեմ Ասորի, համաձայն Հայ. Ս. Եկեղեցւոյ ոգեոյն, պաշտամանց և աւանդութեանց մաքուր վարքի ու նկարագրի անպլտոր աղբիւրն է, օրհնութեամբ ողջունեցինք Համաշխարհային Կիրակնօրեայ Դպրոցներու Ամերիկեան Ընկերութեան ներկայացուցիչները և խոստացանք մեր հսկողութեամբ եւ Առաջնորդարաններու աջակցութեամբ օգնել Բարոյացուցիչ վարժարաններու կազմակերպութեան և զարգացման, և ի նշան սրտագին համակրութեան շնորհակալեաց եւ օրհնութեան հետեւ գիրք յանձնեցինք Ընկերակցութեան յարգելի քարտուղար Ռապըրթ Մ. Հափքինսի։

«Խորին ուշադրութեամբ նկատի առինք Զեր և Զեր ընկերներուն 1929 Ապրիլ 1, հաղորդագրութիւնը եւ մեծ հաճոյքով

լոեցինք տրուած բացատրութիւնները եւ տեղեկութիւնները
World's Sunday School Association-ի բաժնի եւ Նիւր-Իսթ-Ռըլիֆի
Կրօնա-բարոյական գաստիարակութեան մասին:

«Գտանք որ Զեր ընկերակցութիւնը զուտ քրիստոնէական
սիրով եւ լայնամտութեամբ ձեռք կ'երկարէ մեղ Պրն. Լեռոն
Զէնեանի միջոցաւ Սիւրխոյ, Լիբանանի և Պաղեստինի Հայ Եկեղեցոյ դաւակաց Կիրակնօրեայ Դպրոցներ կազմակերպելու ըստ
իւր մասնագիտութեան և ըստ Հայ. Եկեղեցոյ դաւանութեան
և աւանդութեանց զարգացնելու բարոյական գաստիարակութիւնը:
Օրհնութեամբ կ'ողջաւննենք Զեր գալուստը:

«Հայ Նահատակ Եկեղեցին Ե. րդ գարէն մինչեւ ցայսօր
բազմարիւր մարտիրոսներով Սրբեւելքի մէջ իբրև ջահակիր Աւետարանի միշտ բարձր պահելով Քրիստոնէութեան գրոշակը շարունակ աղօթած է ու կ'աղօթէ քրիստոսաւանդ սիրոյ ծաւալման համար: Կ'աղօթեմ և ես, որ բարձրեալն Աստուած պատիէ
Սուաքելութեանդ անշահամինդիր նպատակը և ջանքերը:

«Հայրական սիրոյ ողջունիւ.»

Առաքելութեան լայնամտութեան և բարեսիրական նպատակին ապացոյցն է որ եռամենայ պայմանաժամով Կիրակնօրեայ Վարժարաններ կազմակերպելու համար ամէն ծախսք հոգալով հանգերձ Ամերիկացի կամ այլազաւան հայ ուսուցիչ մը, չը ներկայացուց մեզի, այլ Հայաստաննեայց Սուաքելական Ս. Եկեղեցոյ հարազատ, հաւատարիմ և նախանձախմնդիր գաւակ մը, ծանօթ ի Սիւրխա եւ յԱմերիկա՝ յօդուտ Ռըլիֆի եւ Հ. Բ. Բ.
Միութեան ծաւայութեամբ:

Մենք, որ նուիրական պարտականութիւն եւ բարձր պատասխանատուութիւն ունինք առաջի Աստուածոյ և մեր Մայրենի Սուրբ Եկեղեցոյն, հաճոյքով աղջունեցինք մեզի ընձեռոււած այս զիւրութիւնները հարաւստ, վեհանձն և անշահամնդիր ձեռքերէ: Վասն զի մեր ժողովուրդին զաւակները պէտք ունին կրօնական լուրջ դաստիարակութեան: Դժբախտաբար մեր գպրոցներուն մէջ կրօնքի դասերը իջած են իրենց յետին աստիճաննին: Փորձածուած դասազիրքերը անբաւական են նպատակին ծառայելու. ուսուցիչներ մասնաւոր պատրաստութիւն չունին կրօնական եւ Եկեղեցական նիւթերը մշակելու համար: Ասկից զատ մեր այս նոր զալթավայրերու մէջ ինչպէս բնակարանի, նոյնպէս Եկեղեցիներու եւ Դպրոցներու շէնքերուն անբաւականութիւնը, և գպրոց չգացող պասանիներուն բազմութիւնը, որ ակնյայտնի կերպով բարձր է քան գոլոց գացողներունը, ինչպէս նաեւ ընդհանրապէս հայ ժողովուրդին պէտքը կրօնական դաստիարակութեան, այնպիսի իրողութիւններ են որ պէտք է առարկայ ըլլային մեր խնամքին և հոգածութեան: Այս է պատճառը որ մենք նկատի առնելով մեր սիրելի ժողովուրդին պէտքերը, քաջալերեցինք կրօնական դաստիարակութեան ձեռնարկը Կիրակնօրեայ Դպրոցներու միջոցաւ:

Մեր Երանելի Թարգմանիչք իրենց ժամանակի հաբոյրներէն բամբասուեցան, նախատուեցան և հալածուեցան իբրև յու-

նասէրներ եւ ասորագէտներ։ Նոյնը կրնայ պատահիլ եւ այսօր, որ ոմանց կողմէն, զիտամամբ կամ միամտութեամբ, լու չհաս-կըցուին Կիրակնօթեայ Դպրոցներուն նպատակը եւ այդ նպատա-կով աշխատողներուն անձը և նուիրումը, և թերթերու մէջ են-թարկուին խծբծանքի և զբարարանքի, և պարզամիտներ պըղ-տորուին։ սակայն ամէն նորութեան ճակատագիրն է այս։ — Մանկութեան օրերէս կը յիշեմ, որ մեր զիւղին (Եղեղի) մէջ, շատ բարեպաշտ անձ մը Ամերիկային նոր եկող պատուելիներու խնդրանոք եւ միայն իրենց համար սկսած էր լուլիկ (առմաթէս) եւ փաթաթէս մշակել։ Ժողովուրդը, Հայ եւ Թիւրք, ոչ միայն տոմաթէսէն ու փաթաթէսէն կը խորչէին եւ ձեռք անզամ չէին դպցներ ատոնց, այլ նաև խոռ աչքով կը նայէին մշակողին։ — Սրար աշխարհ եւ մենք կ'ուտանք միեւնոյն աստուածապարզեւ բերքերը առանց օտարանալու։

Պէտք է եւսն Զէնեան բնիկ Այնթաղի է։ իր նախնական կրթութիւնը ստացած է իր ծննդավայրի Հայկաղեան և Աղինա-կան վարժարաններուն մէջ։ Տարի մը ուսուցչական պաշտօն վա-րելէ վերջ մտած է Թիւրքիոյ Կեզրոնական Գոլէմը, ուր երկու տարի ուսումը շարունակելով, Ծնդհանուր Պատերազմին իր-ը եւ զինուոր պարտաւորուած է երկուք ու կէս տարի ծառայել թիւրք բանակին մէջ, և այդ առթիւ ոչ միայն ականատես վկայն եղած է տարաբախտ Ազգին անորակելի և աննախընթաց տառա-պանքին եւ հարիւր հազարաւորներու մարտիրասացումին, այլ նաև տառապալիք կեանք մը ապրելով՝ մինչ ի մահ կ'ուխտէ, ապագային, ինչ որ ալ ըլլայ, նուիրուիլ Հայ մատաղ սերունդի կրթութեան։

Ամերիկա երթալէ յառաջ, աշխատած է Այնթապ իր Մայ-րենի Եկեղեցւոյն Կիրակնօթեայ Դպրոցին մէջ՝ իրեն նման հոգե-սէր և եկեղեցանէր երխասարդներու հետ։

1920ին իր անձնական միջոցներով Ամերիկա մեկնելով կը յաջողի առաջին տարին անձնականապէս մտնել Temple University, Ֆիլատէլֆիա։ Հետեւած Պօսթոնի Համալսարանին և շրջանաւարտ ելնելով, 1922ին յաճախած է Պօսթընի և Փէնսիլվանիոյ Համալ-սարաններուն Շրջանաւարտից մասնաբաժինները՝ 1922-24, իրեն մասնաճիւղ ընելով բարոյական գաստիրակութիւնը, մանկա-վարժութիւնը, հոգեբանութիւնը, և փելլիսովիայութեան ճիւղերը։

Ուսման շրջանի աւարտումէն յետոյ Բըլֆի կողմէն պաշ-տօնի կը հրաւիրուի քարտուղարութեան Փէնսիլվանիա նահանգի շրջանակին Կեղը։ Գրասենեակը՝ իբր գասախօս կազմակերպական հանգանակութեան արդիւնաւորման համար։ Դասախոսութեան շրջանին ո՛չ միայն հանգանակութիւնը կ'արդիւնաւորի, այլ նաև կը յաջողի բիւրաւոր բարեկամներ շահիլ Հայ որբերուն և համա-կիրներ Հայաստանեայց Ս. Եկեղեցւոյ։ 1928ին 5-6 ամիս աշ-խատած է Հ. Բ. Բ. Միութեան Ամերիկայի Շրջանակային Յանձ-նաժողովին զրասենեակը։ Օգտակար պաշտօնավարութեան հա-մար Յանձնաժողովը փափաքած է տեականացնել իր պաշտօնը, իսկ Մերձաւոր Արեւելք վերադարձի պահուն Ազնուազարմ Ա.

Գարակէօղեան առաջարկած է իրենց գործին մէջ պահել Զէն-
եանը, սպազայ ամէն յաջողութիւն խոստանալով. սակայն Զէն-
եան յիշելով իր ուխտը, կը մերժէ կրկին պաշտօնները, և Տիար
Միհրան Գարակէօղեան հիացմունքով կ'արտայայտուի ըսելով.
«Այսի ճանապարհը ընտրած ես, բարեաւ եւ արդիւնաւոր ըլլայ
երթոց»:

Մեղ հետ անշուշտ հպարտութիւն կ'զգայ ամէն լրջամիտ
Հայ, երբ կը տեսնէ որ Հայ Եկեղեցւոյ ուշիմ, նրբամիտ և եր-
կարգի զաւակները, ուսանելով զանազան ազգաց բարձրագոյն
կրթական հաստատութեանց մէջ, Փոլէմներու եւ Համալսարան-
ներու մէջ, կը նուիրուին սերունդներու կրթութեան սուրբ գոր-
ծին: Փա՞ռք և պատիւ հայ ազգին, որուն զաւակները ուսուց-
չական բարձր պաշտօններ կը վարեն Ամերիկեան Համալսարան-
ներու և դպրոցներու մէջ և իրենց բարձրութեան հետ կը բար-
ձրացնեն Հայ անունը:

Հետեաբար կը պատուիրեմ մեր բոլոր Ս. Առաջնորդներուն,
Քարոզիչներուն եւ Քահանաներուն, որ հիմուելով մեր այս
կոնդակին վրայ՝ խօսին մեր սիրեցեալ ժողովութրդին և բացատրեն
Կիրակիօնեայ Դպրոցներու կազմակերպութեան պէտքը: Կը յայ-
տարարեմ եւ կը հրամայեմ որգեսէր ծնողաց, որ առանց խար-
բալուելու առանին եւ հրապարակային ասուլիսներէն, հոգ ու
խնամք տանին իրենց զաւակաց բարք ու բարոյականին, հոգա-
ծու ըլլան կրօնական եւ Եկեղեցասիրական ոգին վառ պահելու
Կիրակիօնեայ Դպրոցներով:— Օտարասիրութիւնը քրիստոնէական
պարտաւորութիւնն է, իսկ օտարասմոլութիւնը զաւաճանութիւնն է
Ազգին զէմ: Ճշմարիտ սէրը իր աստիճանները ունի. Սէր առ
ընտանիս, Սէր առ ազգ ու Սէր առ մարդկութիւն: Ծնողքը եւ
ընտանիքը չսիրողը, չի սիրեր ազգը. ազգը չսիրողները, չեն սի-
րեր ընդհանուր մարդկութիւնը ու չեն սիրեր զԱստուած: Յիսուս
անդամ իր աւետարանիչ Առաքեալները նախ զրկեց «Առ ոչխարս
կարուսեալս Տանն Խարայէլի»:

Մենք չենք կրնար անտեսել Հայաստանեայց Եկեղեցւոյ
շուրջ լարուած ընտանի եւ օտար թակարդները. չենք կրնար
թոյլ տալ որ հայ մատաղ սերունդը հակակրօն գաղափարներով
դաստիարակուի, մենք չենք ներեր որ հայ երիտասարդութիւնը
եղբայրատեաց զգացումներով զաստիարակուի: Մենք յայտնի
կերպով կը տեսնենք թէ լ'նչպիսի ողբարի վիճակի մը մէջ ին-
կած է Աւետարանի լոյսէն, կրօնքի ողբարար չնորհքէն զրկուած
հայ երիտասարդութիւնը: Մենք կ'ուղենք որ մեր Մայրենի Ե-
կեղեցւոյն զաւակները հարազատ զաւակները ըլլան իրենց Ըն-
տանիքին, իրենց Ազգին եւ իրենց Եկեղեցւոյն: Չենք կրնար
թոյլ տալ որ աս ու ան իր ուղած կերպով խաղայ մեր Եկեղե-
ցւոյն անուան հետ եւ մեր երիտասարդութեան ճակատագրին
հետ: Վերջադրէս չենք ուղեր որ անկրօն եւ տղէտ մեծնայ հայ
ժողովութրդին երիտասարդ սերունդը:

Սիրելի՛ ժողովուրդ, անսասանօրէն վստահութիւն ունեցէք
ձեր Հոգեւոր Հօր և Հայրապետի նախանձայոյզ ոգւոյն առ Մայ-

ըենի Եկեղեցւոյ գաւաճնութիւն, վարդապետութիւն, պաշտամունք և աւանդութիւնն:

Յիշեմ և վերջացնեմ, յիշեմ Երանաշնորհ Մակար Կաթողիկոսի այլող արտասուքները: 1885 Նոյեմբերի սկիզբները իրականացնեալ Կաթողիկոս Քիչնեւէն Էջմիածին եկած էր: Կ. Պոլսոյ Ծնորհանուր Ժողովը կ'եռեւեփէր Աղղընտիր ու Զարդնոփր չարափառ բանաձեներով: Աղղային թերթեր երկու ճակատ կը կաղմէին, ոմանք ի նպաստ միայն և ոմանք միւսին: Երեկոյ մը լուսահոգի ընկերոջս հետ թէյլ հրաւերտւեցանք Վեհարան: Խօսք բացուեցաւ Պոլսոյ բանավէճներու վրայ: Ծերունազարդ Հայրապետը արտասուաթոր աչքերով բաւարար անունութեան զոհն եղաւ: «Յշեցիր աննենդ ոգիս չնանչցողները կ'ըսեն Մայրենի Եկեղեցիս, որուն կաթով մասն ու բարձրացած եմ հոգեւոր զանազան աստիճաններու, պիտի Ռուսացնեմ»:

Այդ կրակ ու բոց կաթիլները այրեցին ու մրկեցին մեր սիրոն ու հողին ու ցայսօր աննոց կոտանքը կ'զգամ: Մակար Կաթողիկոս աղղային փակեալ վարժարաններու անվեհեր պաշտպանութեան զոհն եղաւ: «Յշաշտակն արդարոց օրէնութեամբ եղիցի» այժմ և յաւիտեան:

Այսօր ալ պակաս չեն վայրախօններ մեր շուրջ, զրպարտիչներ, ստախօսներ, կեղծ եկեղեցաէրներ, որոնք Եկեղեցի ոտք չեն կոխեր և եկեղեցասիրութիւն կը ծախեն ի հաշիւ անձնական կամ կուսակցական գուեկի նկատումներու: Սրտանց կ'արդահատինք այնպիսի հայերու վրայ և կ'աղօթենք որ Աստուծոյ շնորհքին արժանանան և զզջան իրենց գործած չարիքներուն և մեղքերուն վրայ: Ալրելի՛ ժողովուրդ Հայոց, կարեսորութիւնն մի՛ ընծայէք կեղծաւորներու վայնասուններուն: Հաւատարմութեամբ եւ սիրով հետեւեցէք Զեր ծերունի Հայրապետի խրատներուն:

Այս առթիւ կը յայտարարենք նաեւ Հայաստանեայց Եկեղեցւոյ զաւակներուն թէ Կրօնական Դաստիարակութեան և Կիրակնօրեայ Դպրոցներու կազմակերպութեան գործը պիտի գնենք հաստատուն կիմերու վրայ: Այս մասին հարկ եղած ծրապիրը, կանոնագրութիւնը և նոյն խոկ անհրաժեշտ գասագիրքերը ծրագրուելու վրայ են:

Կը յայտարարենք մեր սիրելի Եկեղեցւոյն բոլոր զաւակներուն որ կատարեն իրենց ինկած պարտականութեան բաժինը այս ձեռնարկներու և աշխատութեանց մէջ:

Կ'օրէնենք բոլոր բարի հոգիները, կ'օրէնենք Կիրակնօրեայ Դպրոցի կազմակերպութեան համար բոլոր աշխատողները եւ աշակերտները, եւ

Ի 28 Յունիսի 1930 ամի

Հայ Տոմարի մերում ՌՅՀԹ

Ի Խըրդ ամի Հայրապետութեան Մերոյ

Էնդ Համարաւ 65

Տուեալ ի Հակեալ

Մնամք Աղօթարար

Անդամ Ա. Ջենիս

ՍՍՀԱԿ Բ. Կթղ. Կրտսկին

ԳԱԱ Դիմնարար Գիտ. գլուխ.

FL0316544

ՏՊԴՐ. ԱՐԲՈՅ ՑԱԿՈՒԹԵԱՆՑ. ԵՐԱԽՍԱՂԵՄ, 1930

